

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 25/13
Luksemburg, 7 marca 2013 r.

Wyrok w sprawie C-607/11
ITV Broadcasting Ltd. i in. / TVCatchup Ltd.

Nadawcy telewizyjni mogą zakazać retransmisji swoich przekazów przez inną spółkę za pośrednictwem Internetu

Taka retransmisja stanowi bowiem, pod pewnymi warunkami, „publiczne udostępnianie” utworów wymagające zezwolenia ich autora

Prawo Unii¹ zmierza do zapewnienia autorom wysokiego poziomu ochrony umożliwiającego im otrzymanie stosownego wynagrodzenia za korzystanie z ich utworów, polegające w szczególności na ich publicznym udostępnianiu. W tym celu autorzy mają wyłączne prawo zezwalania na wszelkie publiczne udostępnianie ich utworów lub zakazania tego udostępniania.

TVCatchup Ltd („TVC”) oferuje w Internecie usługi polegające na nadawaniu przekazów telewizyjnych. Usługi te umożliwiają użytkownikom bezpośredni odbiór przez Internet niekodowanych przekazów telewizyjnych.

TVC zapewnia, że jej abonenci uzyskują dostęp jedynie do takich treści, do których oglądania na terenie Zjednoczonego Królestwa są już uprawnieni na podstawie abonamentu telewizyjnego. Warunki, na które użytkownicy muszą wyrazić zgodę, obejmują posiadanie ważnego abonamentu telewizyjnego i ograniczenie korzystania z usług TVC wyłącznie do Zjednoczonego Królestwa. Strona internetowa TVC jest wyposażona w mechanizmy umożliwiające jej potwierdzenie miejsca, w jakim znajduje się użytkownik, i odmawia dostępu, jeżeli warunki nałożone na użytkownika nie są spełnione.

Szereg brytyjskich komercyjnych nadawców telewizyjnych pozostaje z TVC w sporze w przedmiocie nadawania ich przekazów telewizyjnych dokonywanego przez nią za pośrednictwem Internetu i zasadniczo w czasie rzeczywistym. Wytoczyli wobec tego przed High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) powództwo przeciwko TVC o naruszenie praw autorskich przysługujących im w stosunku do ich przekazów i filmów, w szczególności ze względu na publiczne udostępnianie zakazane zarówno przez prawo krajowe jak i przez dyrektywę 2001/29.

Sąd krajowy zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy podmiot taki jak TVC dokonuje publicznego udostępnienia w rozumieniu dyrektywy 2001/29, kiedy nadaje w Internecie przekazy skierowane do członków publiczności którzy byliby uprawnieni do odbioru oryginalnego sygnału nadawczego przy wykorzystaniu własnych odbiorników telewizyjnych lub własnych przenośnych komputerów u siebie w domu.

Trybunał w pierwszej kolejności określił treść pojęcia udostępniania i zbadał, czy w wypadku niniejszej sprawy działalność TVC mieści się w zakresie jego stosowania. Zgodnie z dyrektywą 2001/29 prawo do publicznego udostępniania obejmuje każdą transmisję lub retransmisję utworu skierowaną do odbiorców nieznajdujących się w miejscu, z którego przekaz pochodzi, drogą przewodową lub bezprzewodową, w tym nadawanie programów. Ponadto zezwolenie na

¹ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z dnia 22 czerwca 2001 r., s. 10–19).

włączenie objętych ochroną utworów do publicznie udostępnianego przekazu nie wyczerpuje prawa do zezwolenia na inne publiczne udostępnianie tych utworów lub do jego zabronienia. Wobec tego, zdaniem Trybunału, jeżeli utwór stanowi przedmiot wielokrotnego wykorzystania, **każda transmisja lub retransmisja tego utworu z wykorzystaniem szczególnego technicznego sposobu przekazu musi uzyskać, co do zasady, indywidualne zezwolenie jego autora.**

Wobec tego, zważywszy, że podanie utworów do wiadomości poprzez retransmisję w Internecie naziemnego przekazu telewizyjnego jest dokonywane w oparciu o szczególny techniczny sposób przekazu, różniący się od sposobu przekazu pierwotnego udostępnienia, należy uznać je za „udostępnianie” w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29. Taka retransmisja nie może być zatem zwolniona z konieczności uzyskania zezwolenia autorów retransmitowanych utworów, ponieważ utwory te są publicznie udostępniane.

W drugiej kolejności Trybunał zbadał, czy utwory objęte ochroną są rzeczywiście udostępniane „publicznie”. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału pojęcie publiczności oznacza, iż chodzi o nieokreśloną liczbę potencjalnych odbiorców, i zakłada dodatkowo dość znaczną liczbę osób. Trybunał wyjaśnił, że należy mieć na uwadze kumulatywny skutek wynikający z podania utworów do wiadomości potencjalnych odbiorców, i że w tym względzie istotne znaczenie ma między innymi to, ile osób ma dostęp do tego samego utworu równocześnie i kolejno po sobie.

Trybunał stwierdził, że w niniejszym wypadku sporna w postępowaniu głównym retransmisja utworów przez Internet jest skierowana do wszystkich osób przebywających w Zjednoczonym Królestwie, które mają połączenie z Internetem i twierdzą, że posiadają abonament telewizyjny w tym państwie. Osoby te mogą równocześnie mieć dostęp do objętych ochroną utworów, w ramach tzw. „live streaming” przekazów telewizyjnych w Internecie. Zatem wspomniana retransmisja jest skierowana do nieokreślonej liczby potencjalnych odbiorców i zakłada znaczną liczbę osób. Trybunał stwierdził, że poprzez rozpatrywaną retransmisję utwory chronione są w rzeczywistości publicznie udostępniane w rozumieniu dyrektywy.

W konsekwencji Trybunał odpowiedział, że pojęcie publicznego udostępniania w rozumieniu dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono retransmisję utworów zawartych w naziemnym przekazie telewizyjnym, dokonywaną przez podmiot inny niż pierwotny nadawca, za pomocą przekazu internetowego udostępnionego abonentom tego podmiotu, którzy mogą odbierać tę retransmisję poprzez połączenie się z jego serwerem, pomimo że owi abonenci znajdują się w obszarze odbioru tego naziemnego przekazu telewizyjnego i mogą zgodnie z prawem odbierać ten przekaz w swoich odbiornikach telewizyjnych.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793